CHƯƠNG 2383

Tại hạ Hạ Tiểu Sinh

“Sư muội? Muội đến rồi à?” Hạ Nhân nhìn Ân Phán Ương, mỉm cười.

“Ừm…” Trong đôi mắt Ân Phán Ương ngấn lệ, mãi chẳng rơi xuống: “Đã lâu lắm rồi muội không được gặp công tử!”

“Không được khóc!” Hạ Nhân nói: “Chuyện của muội bên Phật quốc ta đều đã nghe nói rồi, muội còn trở thành thánh nữ, nay lại là đệ tử thân truyền của Đạo Chủ nữa!”

“Sư muội, sư phụ thế nào rồi?”

Dù nói thế nào đi nữa, Bạch Tượng Thần Đế cũng được xem như sư tôn của Hạ Nhân, hơn nữa còn đối xử với hắn rất tốt.

“Sư phụ vẫn khỏe!” Ân Phán Ương nói: “Chỉ là khí vận của đại đạo thiện lành đã bị con ve âm dương Tế Đạo kia gặm sạch, giờ người không còn là Đạo Chủ nữa rồi!”

“Chỉ là một vị Thần Đế bình thường thôi!”

Hạ Nhân hỏi: “Vậy Đạo Chủ đâu?”

“Hiện giờ vẫn chưa có Đạo Chủ!” Ân Phán Ương nói: “Các sư thúc khác đều không muốn làm Đạo Chủ, nay đại đạo thiện lành có mười ba vị phụ thần, nhưng lại không còn chính thần Đạo Chủ!”

Đây chính là điểm khác biệt giữa đại đạo thiện lành và những đại đạo khác.

“Sư phụ không đến à?” Hạ Nhân lại hỏi.

Ân Phán Ương lắc đầu: “Không đến... Là một vị sư thúc đưa muội tới!”

Hạ Nhân nhìn theo hướng Ân Phán Ương chỉ, thấy một nữ đế có dung mạo tuyệt mỹ. Nữ đế cũng đang hiền hòa gật đầu với hắn.

Hạ Nhân vội chắp tay: “Vãn bối bái kiến tiền bối...”

“Ừm!” Nữ đế gật đầu: “Tốt lắm!”

Hạ Nhân bước tới: “Vãn bối... Vương... Vương Đôn... bái kiến tiền bối. Nếu có điều gì giấu giếm, cũng là vì vãn bối bất đắc dĩ, mong tiền bối lượng thứ!”

“Không sao...” Nữ đế nói: “Bản đế đã biết cả rồi, con bé Ân Phán Ương đã kể hết với bản đế!”

“Vừa rồi Tinh Quang Thần Đế đã ra tay đỡ cho ngươi một đòn, nhưng ngươi không cần lo lắng. Nếu ông ta không ra tay, bản đế cũng sẽ đỡ thay ngươi!”

“Đa tạ bệ hạ!” Hạ Nhân vội vàng cảm tạ lần nữa.

Cho đến tận bây giờ, hắn vẫn không biết danh hiệu của vị Thần Đế trước mặt, cũng chẳng biết nàng là phụ thần của đại đạo thiện lành hay phụ thần của Phật môn.

Dù sao thì hiện nay đại đạo Phật cũng đã chen chân vào hàng ngũ các đại đạo.

“Ngươi cứ ngồi dưới chân bản đế nghỉ ngơi!” Nữ đế chỉ xuống bên dưới.

Hạ Nhân, Ân Phán Ương và Hàn Hậu Chỉ cùng ngồi xuống.

“Hình như ngươi đã đắc tội với Không Gian nhất đạo?” Thần Đế không trực tiếp hỏi, mà truyền âm bằng thần niệm cho Hạ Nhân.

Hạ Nhân cũng truyền âm đáp: “Cũng không hẳn... Nhưng Không Gian Thần Đế hình như rất không vừa mắt ta!”

“Có lẽ là vì vãn bối tu luyện đạo pháp không gian!”

“Mỗi khi ra ngoài, vãn bối chỉ có thể dùng thân phận giả để gặp người khác. Thần cách đan đạo này cũng không phải thần cách thật sự của vãn bối!”

“Ta biết!” Nữ đế nói: “Ngươi tu luyện đại đạo không gian!”

“Hôm qua ta nhìn thấy Không Gian Thần Đế. Ông ta đang giao chiến với Lực Lượng Thần Đế ở Bắc Hải, đến nay trận chiến vẫn chưa kết thúc. Nếu không, hôm nay người đích thân tới đây có lẽ đã là ông ta!”

“Hả?” Hạ Nhân hơi kinh ngạc: “Lực Lượng Thần Đế?”

“Ông… Ông ta đánh thắng được Lực Lượng Thần Đế sao?”

Nữ đế nói: “Không đánh thắng được… Nhưng Không Gian Đạo Chủ dẫn theo bốn vị phụ thần, tính ra là năm đánh một, vậy mà vẫn hơi rơi vào thế hạ phong.”

Hạ Nhân không nhịn được hít ngược một hơi lạnh: “Hít… hít… hít…”

Người ta đều nói sức mạnh của Lực Lượng nhất đạo rất đáng sợ, giờ thì ta đã hiểu rõ rồi.

Chiến lực của Không Gian nhất đạo đã đủ khiến người ta kinh hãi, vậy mà năm người đánh một vẫn không thắng nổi?

“Nhưng… tại sao bọn họ lại đánh nhau?” Hạ Nhân không khỏi hơi lo cho lão Tào.

Lão Tào đâu phải người thích gây chuyện.

Cái tên Không Gian khốn kiếp này đúng là một con chó điên, gặp ai cũng cắn.

“Ha ha ha…” Nữ đế nói: “Cụ thể nguyên nhân thì bản đế cũng không rõ, nhưng hình như là vì thần phi của Không Gian, đệ nhất mỹ nhân Thần giới!”

“Thần phi?” Hạ Nhân hơi cạn lời.

Nữ đế tiếp tục nói: “Không Gian Đạo Chủ bảo rằng trên người vị thần phi này vốn có nô ấn, sau đó nô ấn bị người ta cưỡng ép lấy đi!”

“Thủ đoạn thông thiên như vậy, bản đế cũng chưa từng nghe nói. Không Gian Đạo Chủ nhiều năm tìm kiếm thần phi mà không có kết quả, lần trước tình cờ gặp Lực Lượng, thế là cho rằng Lực Lượng Thần Đế đã trộm thần phi của mình, rồi hai người đánh nhau thì phải?”

“Dù sao đi nữa, nếu trong Thần giới này thật sự có người có thể giở trò trên thần nô ấn ký, thì cũng chỉ có Lực Lượng mà thôi.”

Lão Tào, xin lỗi nhé, lại để ông gánh tội thay ta rồi.

Đúng lúc này, bên ngoài lóe lên một tia sáng, lại có hai người đáp xuống quảng trường.

Một người là nữ đế mặc đạo bào màu lam bó sát người, người còn lại là một nam tử đẹp trai đến mức bức người.

Sau khi hạ xuống, hai người đưa mắt nhìn quanh.

Không ai biết hai người này đến từ đâu, là Thần Đế của nơi nào.

Thế nhưng nam tử đẹp trai bức người kia lại đi thẳng về phía Hạ Nhân.

Vút một tiếng, hắn dừng lại trước mặt mấy người Hạ Nhân: “Ồ… Hàn Hậu Chỉ… tên chó chết nhà ngươi cũng đến rồi à?”

Hạ Nhân mỉm cười: Đây chẳng phải Vương sư huynh sao?

Ân Phán Ương hỏi: “Huynh là ai?”

Vương Đôn nói: “Khụ khụ khụ… Tại hạ, Hạ Tiểu Sinh…”

Hạ Nhân nói: “Tại hạ Vương Đôn…”

Vương Đôn cười lớn: “Tốt tốt tốt, đúng cái giọng ấy rồi, huynh đệ… Gần đây sống thế nào?”

Hắn đưa tay vỗ lên vai Hạ Nhân một cái, nói: “Tiểu tử ngươi… giỏi thật đấy…”

“Chậc chậc chậc… Đúng là khiến người ta ghen tị!”

“Nữ nhân của Không Gian Thần Đế mà ngươi cũng dám động vào… Ngươi đúng là quá đỉnh…”

Hạ Nhân cười khẽ, không đáp lời.

Vương Đôn biết chuyện này là do hắn làm cũng chẳng có gì lạ.

Dù sao thì trong toàn bộ Thần giới, chỉ có hai người sở hữu thứ gọi là bùa chuyển dời tình yêu.

Người khác có thể cảm thấy khó hiểu vì thần phi Không Gian đột nhiên mất thần nô ấn ký, nhưng Vương Đôn chắc chắn sẽ không thấy lạ.

“Huynh đệ, ngươi đúng là được hưởng phúc rồi, khiến đại ca ghen tị đến rơi nước mắt!”

“Thật ra đại ca… đã chậm một bước!”

Đúng lúc này, hư không mở ra.

Vạn Kỳ Liễu và Cố Đế cũng lần lượt bước ra từ trong hư không.

Sắc mặt Vạn Kỳ Liễu hơi tái nhợt, thoạt nhìn là biết vừa bị đánh.

“Ừm?” Sau khi nhìn quanh một lượt và phát hiện Hạ Nhân đang ở dưới chân nữ đế, Vạn Kỳ Liễu còn tưởng Hạ Nhân đã bị sư thúc của Ân Phán Ương khống chế. Sắc giận dữ lại hiện lên trên mặt: “Đạo hữu cũng muốn cùng ta đại chiến trong hư không sao?”

“A Di Đà Phật...” Nữ đế chắp tay với Vạn Kỳ Liễu: “Không dám, không dám...”

“Vạn sư thúc!” Hạ Nhân nói: “Ta không sao, sư thúc thế nào rồi?”

Vạn Kỳ Liễu lắc đầu, nói: “Ta không phải đối thủ của tên này, hắn quá mạnh. Ngay cả Đan Đế cũng không thể đánh thắng hắn, chiến lực của tên này đủ sánh với Đạo Chủ của những đại đạo kia!”

Hạ Nhân hỏi: “Vạn sư thúc, người có bị thương không?”

“Cũng không bị thương gì, Cố Đế cũng chưa ra tay toàn lực. Hắn không định giết ta, nếu không chỉ cần một cái tát là đã đập chết ta rồi. Tên này quá mạnh!” Nói xong, Vạn Kỳ Liễu nhắm mắt khôi phục.

“Có chuyện gì vậy?” Vương Đôn ở bên cạnh xen vào hỏi.

Hạ Nhân nói: “Cố Đế tiền bối nói ta đã bắt cóc đệ tử Cố Kinh Hồng của nhà họ, ta bảo không có, vậy mà ông ta nhất quyết phải sưu hồn ta mới chịu thôi!”

CHƯƠNG 2384

Cố Đế: Còn có thể như vậy sao?

Vương Đôn há hốc miệng: “Hắn nói ngươi... đã bắt Cố Kinh Hồng đi?”

“Ừm...” Hạ Nhân gật đầu.

Vương Đôn hít sâu một hơi, sau đó quay sang nhìn Cố Đế hỏi: “Cố Đế... vãn bối có một vấn đề muốn hỏi ngài!”

Cố Đế hừ lạnh một tiếng, không trả lời.

Theo hắn thấy, thứ rác rưởi Thần Tôn cảnh như Vương Đôn căn bản không xứng nói chuyện với hắn.

“Hừ...” Vương Đôn nổi nóng: “Còn không thèm để ý đến ta à?”

“Được thôi... vậy ta thấy ngươi cũng chẳng muốn biết rốt cuộc Cố Kinh Hồng đã đi đâu...”

“Ngươi biết?” Cố Đế cau mày, nhìn về phía Vương Đôn.

“Nói!” Trong mắt Cố Đế lóe lên sát khí sắc bén.

Thế nhưng Vương Đôn lại chậm rãi nói: “Tại sao ta phải nói cho ngươi?”

“Ngươi bảo ta nói là ta phải nói, vậy chẳng phải ta mất hết thể diện sao?”

“Thế này đi, trước tiên ta hỏi ngươi một câu. Chỉ cần ngươi trả lời, ta sẽ nói cho ngươi chuyện của Cố Kinh Hồng!”

“Được!” Cố Đế gật đầu: “Được… đừng giở trò!”

Vương Đôn hỏi: “Câu hỏi của ta rất đơn giản… đó là… đầu óc của ngươi mọc ở mông à?”

“Ngươi… muốn chết…” Cố Đế giận dữ!

Nhưng lần này hắn không ra tay, mà biến cơn giận thành đế uy vô cùng vô tận, ầm một tiếng cuốn thẳng về phía Vương Đôn.

Một đòn này tuy không phải công kích thần niệm, nhưng uy lực cũng chẳng kém công kích thần niệm là bao.

Thế nhưng ngay khoảnh khắc sau, Cố Đế đã ngây người.

Hắn phát hiện sau khi đế uy của mình gia trì lên người Vương Đôn, nó hoàn toàn không có tác dụng.

“Hửm?” Hắn càng nhíu chặt mày hơn.

Không biết Vương Đôn đã móc một quả thần quả từ trong nhẫn ra từ lúc nào. Lúc này hắn đang cầm trong tay, vừa gặm vừa nói: “Uy áp của ngươi không được đâu, kém xa lão già Không Gian kia…”

“Đáng chết…” Vị phó thần tu đại đạo Không Gian nghe Vương Đôn nói vậy, lập tức phản ứng lại.

Hắn chỉ tay vào Vương Đôn, hét lớn: “Ta biết rồi… ngươi là Vương Bình… tên nhóc này chính là Vương Bình…”

Vừa rồi hắn còn cảm thấy giọng điệu của Vương Đôn sao mà quen thuộc đến thế. Giờ tên này đột nhiên nhắc tới Không Gian Thần Đế, phó thần Không Gian lập tức liên tưởng đến Vương Bình.

Trên mặt Vương Đôn lóe lên vẻ giận dữ: “Ăn nói hàm hồ… tại hạ đi không đổi tên, ngồi không đổi họ, chính là Hạ Tiểu Sinh. Ai nói ta là Vương Bình?”

“Vương Bình… đó chính là thiên tài số một của đại đạo Tính Toán!”

“Được…” Đúng lúc này, trong một vùng không gian khác cũng vang lên giọng nói nghiến răng nghiến lợi: “Thì ra là ngươi…”

Giọng nói này Hạ Nhân cũng rất quen thuộc, chính là đạo chủ của đại đạo Huyết, Hải Đường Thần Đế.

Ngay sau đó, Hải Đường Thần Đế xuất hiện bên cạnh Cố Đế.

“Thì ra là Hải Đường bệ hạ!” Lúc này Vương Đôn đã chậm rãi đi đến giữa quảng trường. Hắn vẫn vừa gặm thần quả vừa nói: “À mà… chuyện năm xưa ngài chẳng lẽ đã quên rồi sao?”

“Chẳng phải ta còn nợ ngài một quyển Thất Chú Thư sao?”

“Muốn chết…” Có thể tưởng tượng cơn giận trong lòng Hải Đường Thần Đế lớn đến mức nào. Hắn lập tức vỗ một chưởng về phía Vương Đôn.

Hoàn toàn không hề bận tâm đến sống chết của những đệ tử cấp thấp xung quanh.

Một chưởng của Thần Đế còn chưa giáng xuống, vô số phó thần và chủ thần xung quanh đã lập tức dựng kết giới phòng ngự, bảo vệ hậu bối nhà mình.

Lực lượng mênh mông nện xuống mặt đất.

Thế nhưng bóng dáng Vương Đôn lại xuất hiện ở một góc khác, ngay bên cạnh đòn công kích của Thần Đế. Hắn nói: “Hải Đường… sao ngươi lại nóng tính thế!”

“Đừng đánh nữa, chuyện giữa ta và ngươi để lát nói sau!”

“Trước tiên ta phải giảng đạo lý với vị Thần Đế của Cố gia này đã!”

Uy lực một đòn của Thần Đế có danh hiệu không phải chuyện tầm thường, đủ phong tỏa hư không, giam cầm thời gian.

Thế nhưng dưới đòn đánh ấy, Vương Đôn lại ung dung chạy thoát. Điều này không khiến Hải Đường cảm thấy nhục nhã, mà chỉ khiến hắn tràn ngập nghi hoặc và sợ hãi.

Nghe nói tên nhóc này đùa bỡn lão già Không Gian kia trong lòng bàn tay, không ngờ lại là thật.

Tên này... không phải là tên kia chuyển thế đấy chứ?

“Được...” Hải Đường tạm thời dừng công kích, nói: “Ngươi cứ nói chuyện với Cố Đế trước đi!”

Vương Đôn lập tức quay sang Cố Đế: “Tên họ Cố kia... ta nói ngươi vừa vu oan cho người khác, ngươi có nhận không?”

Trong lúc nói, Vương Đôn còn chỉ tay về phía Hạ Nhân: “Ta biết Vương Đôn mà, hắn là một người lương thiện biết bao, sao có thể nói dối được?”

“Hắn nói không bắt Cố Kinh Hồng, vậy thì chính là không bắt!”

“Hừ...” Cố Đế cười lạnh: “Ngươi cho rằng bản đế là trẻ lên ba, để mặc hai người các ngươi ở đây đổi trắng thay đen sao?”

Vương Đôn nói: “Thế này đi, ta đưa cho ngươi một bằng chứng. Nếu ta có thể chứng minh Vương Đôn không bắt Cố Kinh Hồng nhà các ngươi, ngươi sẽ làm gì?”

“Bằng chứng?” Cố Đế cau mày.

Vạn Kỳ Liễu bật đứng dậy: “Vừa rồi Cố Đế vì sưu hồn thiên tài đan đạo của chúng ta mà còn đánh với bản cung cả nửa ngày, khiến bản cung tổn thất không ít bản nguyên!”

“Nếu có thể chứng minh chuyện này không liên quan đến Vương Đôn của Thần Quốc Vấn Đỉnh, ngươi nhất định phải cho ta một lời giải thích!”

“Được!” Cố Đế phất mạnh tay: “Nếu không liên quan, ta sẽ cho ngươi một lời giải thích!”

“Vương Bình... đừng vòng vo với ta nữa, lấy bằng chứng của ngươi ra đây!”

“Ha ha ha... nếu không phải bằng chứng sắt đá, đừng trách bản đế không thừa nhận!”

Vương Đôn nói: “Yên tâm... ngươi nhìn là biết!”

Vừa dứt lời, Vương Đôn vung tay, thả nữ nô Cố Kinh Hồng ra khỏi không gian tùy thân của mình.

Sau khi xuất hiện, Cố Kinh Hồng lập tức hành lễ với Vương Đôn: “Nô tỳ Cố Kinh Hồng, bái kiến công tử!”

“Phụt...” Cố Đế suýt phun ra một ngụm máu.

Cố Kinh Hồng không ở trên người tên nhóc kia, mà ở trên người ngươi cơ đấy!

“Ngươi ngươi ngươi...” Cố Đế tức đến mức chỉ tay vào Vương Đôn, nhưng đã không biết phải nói gì nữa.

Vương Đôn nói: “Kinh Hồng à... nói cho vị Thần Đế của Cố gia các ngươi biết, ngươi đã trở thành nữ nô của ta thế nào đi?”

“Vâng!” Cố Kinh Hồng nói: “Năm xưa trong Thần giới có lời đồn rằng Vương Đôn đã đạt được Hồng Mông Chí Đạo Chung. Nô tỳ nổi lòng tham, muốn chặn giết Vương Đôn để chiếm lấy Hồng Mông Chí Đạo Chung!”

“Đáng tiếc nô tỳ chưa từng gặp được người sở hữu Chí Đạo Chung, ngược lại còn bị công tử nhà ta đánh bại. Vì tâm phục khẩu phục nên đã trở thành nữ nô của người. Đến nay, nô tỳ đã hầu hạ công tử suốt mấy nghìn nguyên niên!”

“A... a a a a...” Cố Đế tức đến hộc máu, giơ tay định đánh Vương Đôn thành tro bụi.

Nhưng nghĩ đến thần thông quỷ dị mà Vương Đôn đã dùng để né tránh công kích của Hải Đường Thần Đế vừa rồi, hắn kịp thời dừng ý định đó lại, chuyển sang phóng ra một thanh phi đao thần niệm!

“Đồ chó chết!” Vương Đôn mắng lớn một câu!

Sau đó hắn không né tránh cũng chẳng chống đỡ, cứ đứng nguyên tại chỗ.

Thanh phi đao thần niệm trắng như tuyết ầm ầm bay vào thức hải của Vương Đôn, nhưng lại bị thứ gì đó bật ngược trở ra, cuối cùng với tốc độ nhanh đến mức không kịp chớp mắt, cắm thẳng vào thức hải của một đệ tử Thần Tôn cảnh bên cạnh Cố Đế.

Đệ tử Cố gia đến tham gia bí cảnh Kim Ấn trong nháy mắt đã biến thành người sống đời thực vật, thân thể mềm nhũn, ngã quỵ xuống mặt đất quảng trường.

Cố Đế hoàn toàn ngây ngốc: Còn có thể như vậy sao?

Mũi tên ta bắn ra lại rơi trúng sống mũi của chính mình, ngươi dám tin không?

CHƯƠNG 2385

Sự Nhượng Bộ Của Các Thần Đế

"Đệch?" Cố Đế chửi thề ngay tại chỗ!

Hắn vừa hét vừa đi đến bên đệ tử Thần Tôn cảnh mà mình dẫn theo: "Lục Thông... Lục Thông..."

Đáng tiếc, vị Thần Tôn tên Lục Thông kia đã không còn hơi thở từ lâu, hoàn toàn biến thành một hoạt tử nhân không còn chút sinh khí.

"Đáng chết..." Cố Đế gào lên: "Sao ngươi lại độc ác đến thế?"

Vương Đôn há hốc miệng, xòe hai tay: "Bệ hạ Thần Đế, ngài làm thế nào mà có thể vô liêm sỉ đến mức này vậy?"

"Kẻ độc ác là ngươi mới đúng!"

"Ta tấn công hắn chẳng qua chỉ là tấn công trong cùng một cảnh giới!"

"Ngươi cao hơn lão tử tận ba cảnh giới, lại còn dùng thần niệm tấn công ta, ngươi không vô liêm sỉ à?"

"Vương Bình... ngươi đáng chết... ngươi chết không được yên..." Cố Đế phẫn nộ gần như mất hết lý trí, giơ tay định giáng một chưởng xuống người Vương Đôn, nhưng ngay sau đó, dường như lý trí lại chiến thắng cảm xúc.

Hắn sa sầm mặt, cưỡng ép đè thần lực và pháp tắc đã được kích phát xuống, nói: “Được được được... Vương Bình, bổn tọa nhớ kỹ ngươi rồi!”

“Hôm nay bổn tọa không chấp nhặt với ngươi!”

Nói xong, Cố Đế nhanh chóng xách thi thể Lục Thông lên rồi rời đi.

“Khụ khụ khụ...” Vương Đôn ho khan hai tiếng, sau đó bước đến cách Hải Đường Thần Đế không xa, hỏi: “Tiền bối Hải Đường... thật xin lỗi...”

Hải Đường còn tưởng Vương Đôn đang xin lỗi chuyện quyển Thất Chú Thư năm xưa, bèn nói: “Không sao... trả Thất Chú Thư lại cho ta là được!”

Nào ngờ Vương Đôn lại nói: “Để ngài đợi lâu rồi!”

“Được rồi, giờ đến lượt hai chúng ta!” Vương Đôn cười hì hì: “Bệ hạ Thần Đế, ngài định trả quyển Thất Chú Thư nợ ta thế nào đây?”

Hải Đường tức đến mức mặt mày đen kịt: “Vương Bình... làm người không thể vô liêm sỉ như ngươi được!”

“Có điều... rốt cuộc ngươi tên gì?”

“Ngươi có quan hệ thế nào với Hạ Nhân?”

“Năm xưa Hạ Nhân bán Thất Chú Thư cho bản đế, ngay sau đó ngươi đã tính kế bản đế, hai người các ngươi chẳng lẽ đã thông đồng từ trước?”

“Dám giở trò với bản đế, bảo hắn cút ra đây!”

Đế uy của Hải Đường Thần Đế cuồn cuộn, mấy câu này gần như được gầm lên.

Hạ Nhân ở cách đó không xa sợ đến lạnh sống lưng.

Hắn không có thần thông tránh được công kích của Thần Đế như Vương Đôn, nếu bị Thần Đế để mắt tới thì tiêu đời.

“Đúng vậy…” Vương Đôn nhìn Hải Đường Thần Đế bằng vẻ mặt chân thành: “Kẻ lừa ngài là Hạ Nhân, liên quan gì đến Hạ Tiểu Sinh ta chứ?”

“Ngài cứ đi tìm hắn đi!”

“Không giấu gì ngài, ta cũng đang tìm hắn đây!”

“Tên khốn đó lừa mất cả vợ ta rồi… Kẻ lừa người khác như hắn sẽ không được chết yên đâu…”

“Lão ca Hải Đường, thật ra hai chúng ta là châu chấu trên cùng một sợi dây, chúng ta đừng làm khó nhau nữa, được không?”

Hải Đường lập tức nổi giận: “Ai là châu chấu trên cùng một con thuyền với ngươi? Không… trên cùng một sợi dây… Vương Bình… ngươi cố ý đúng không… ngươi đang đánh trống lảng!”

“Kẻ trộm Thất Chú Thư của ta là ngươi, liên quan gì đến Hạ Nhân?”

“Ngươi trả sách cho ta, những chuyện còn lại bản tọa sẽ không truy cứu!”

“Nếu không, ngươi đừng hòng sống sót rời khỏi đây!”

“Hê…” Vương Đôn bước lên hai bước: “Hải Đường, ngươi đang uy hiếp ta đấy à… nào nào nào… để Hạ Tiểu Sinh ta xem thử, ngươi làm thế nào không cho ta sống sót rời khỏi đây…”

Mọi người đều cho rằng Hải Đường Thần Đế sẽ lại nổi giận ra tay với Vương Đôn.

Nhưng Hải Đường chỉ cười, nói: “Được… ngươi cứ đợi đấy!”

“Sớm muộn gì cũng có một ngày bản đế bắt ngươi phải trả giá!”

Nói xong, Hải Đường lại trực tiếp bỏ đi.

Bởi vì vừa rồi hắn đã tận mắt chứng kiến thủ đoạn của Vương Đôn. Muốn đối phó tên này, dùng cách thông thường căn bản không thể đánh chết hắn, người ta chỉ cần chớp mắt là có thể trốn thoát.

Cho dù ngươi liên tục tung ra bốn năm đạo thần niệm công kích, người ta vẫn có thể phản dội thẳng trở lại. Đừng nói là phản dội vào đệ tử Thần Tôn cảnh, chỉ cần phản dội vào thức hải của lão tử thôi, lão tử cũng nổ tung mất, hiểu chưa?

Vừa rồi, những lời như bắt Vương Đôn trả giá chẳng qua chỉ là Hải Đường tự tìm cho mình một bậc thang để xuống mà thôi.

Ánh mắt Vương Đôn lại nhìn về phía Phụ Thần Không Gian: “Được rồi... giờ đến lượt các ngươi... lão già Không Gian kia đâu?”

Phụ Thần Không Gian hừ lạnh một tiếng, mặt mày sa sầm nhưng không nói lời nào.

Vương Đôn thấy chẳng thú vị gì, bèn ngẩng đầu đi đến chỗ Hạ Nhân rồi ngồi phịch xuống.

“Đệ đệ Vương Đôn...” Vương Đôn nhìn Hạ Nhân hỏi: “Đệ... bao nhiêu năm không gặp, sao đệ chỉ mới đạt Thần Tôn cảnh tầng mười, tu vi này có phải hơi yếu không?”

“Tiến vào bí cảnh Kim Ấn, đệ đánh thắng người khác được không?”

Hạ Nhân cười cười, nói: “Tu vi của sư huynh tăng nhanh thật, nhưng chẳng phải huynh cũng chưa tiến vào Thần Vương cảnh sao!”

“Ta tiến vào lúc nào chẳng được!” Vương Đôn nói: “Chẳng qua vì muốn tham gia bí cảnh này nên cố ý kìm hãm tốc độ tu luyện mà thôi!”

“Đúng rồi, tờ Đại Đạo Tố Tiên huynh mang đến có thuộc tính gì?”

Hạ Nhân nói: “Thuộc tính đan đạo!”

Vương Đôn nói: “Của ta là thuộc tính thuần hóa!”

“Thuần hóa?” Hạ Nhân hỏi: “Sao huynh lại có thuần hóa?”

Vương Đôn nói: “Chỗ ta không chỉ có Đại Đạo Thuần Hóa, mà còn có Đại Đạo Phong…”

“Haiz… đệ đệ, đệ cũng biết đấy, tuy chúng ta đều rất khó chịu với lão già Kim Điệp kia, nhưng chuyện hắn bị Thần Đế Thuần Hóa làm thịt, ta vẫn khá đau lòng!”

Hạ Nhân nhìn Vương Đôn bằng ánh mắt nghi ngờ: “Huynh chắc chứ?”

“Hê hê hê…” Vương Đôn lập tức đổi lời: “Ta thì không sao, chỉ là Vũ Lộ, nàng ấy rất đau lòng!”

Hạ Nhân gật đầu: “Đúng vậy, Vũ Tư cũng đau lòng, khóc suốt mấy ngày liền!”

“Cho nên…” Vương Đôn nói: “Sau đó, cô em vợ của hai ta lại chạy đến nhà người ta làm loạn. Nàng dẫn theo mấy vị Thần Đế giết luôn Đạo Chủ của Đại Đạo Thuần Hóa, tiện tay giết thêm mấy vị Phụ Thần!”

“Cứ như vậy, Đại Đạo Thuần Hóa nhất thời quần long vô thủ, ngay cả bí cảnh Kim Ấn này cũng không thể tham gia!”

“Tờ Đại Đạo Tố Tiên của nhà họ liền rơi vào tay ta. Dù thế nào ta cũng phải đóng dấu ấn Chủ Tể lên đó, sau này còn cho Vũ Lộ một lời giải thích!”

“Ừm... sau này đệ cần đóng dấu lên tờ Đại Đạo Tố Tiên nào thì cứ đưa cho ta, ta giúp đệ!”

Hạ Nhân hỏi: “Huynh vào được không?”

“Không biết!” Vương Đôn nghiêm mặt: “Nghe nói quy tắc bên trong rất quỷ dị, nhưng ta cảm thấy xác suất của mình khá lớn!”

“Đương nhiên, hy vọng của đệ cũng rất lớn!”

“Sau này bất kể hai chúng ta ai vào được, đều phải cố gắng đóng dấu lên nhiều tờ nhất có thể.”

Những chuyện này vẫn phải chờ sau khi vào trong rồi tính tiếp.

“Rốt cuộc tên này có lai lịch thế nào?” Ở phía bên kia, Hải Đường Thần Đế nhìn chằm chằm Vương Đôn và Hạ Nhân: “Một người là Vương Đôn, một người là Vương Bình... lại còn xưng huynh gọi đệ với nhau!”

“Chẳng lẽ thật sự là hai huynh đệ?”

Hải Đường Thần Đế tuy là Phong Hào Thần Đế, Đạo Chủ của một đạo, nhưng vẫn không thể nhìn thấu ba mươi hai tướng đại trượng phu của Hạ Nhân!

Đương nhiên hắn không thể biết Vương Đôn chính là Hạ Nhân, người năm xưa đã bán Thất Chú Thư cho hắn!